

[Alfred Hansen]

ner pengene på det organiserede pengemarked, at de låner pengene i banker og sparekasser. Men det er der altså for længst lagt loft over, og da der er behov for at låne penge, har man udnyttet den mulighed gennem en årrække, at man har kunnet låne penge i pensionskasser, i forsikringsselskaber. Nu skal det altså også stoppes. Der vil fortsat være behov for at låne penge. Så kan man gå hen til vekselererne, for de må jo fortsat låne penge ud. Ja, det er endog blevet opklaret i udvalget, at forsikringsselskaber og pensionskasser må låne deres penge ud til vekselererne, og så kan kunder hos forsikringsselskaber og medlemmer af pensionskasser gå hen til vekselererne og låne pengene. Jo, det skal nok virke forbrugsbegrænsende.

Det vil også virke rentefremmende. Der er vel ingen, der tror, at den rentebyrde, man påtager sig ved at låne penge hos vekselerere eller på det grå pengemarked, som efter dette lovforslags vedtagelse vil få en farve i retning af det sorte, er mindre, at det er billigere at låne penge dér. Derfor må konklusionen være, at man med vedtagelse af dette lovforslag i særlig grad vil ramme de mindre-bemidlede. Det er dem, der kommer til at betale gildet. Det er et asocialt lovforslag.

Så trøster man med, at det kun gælder 7 uger. Omvendt kunne vi sige: hvilken hjælp kommer man så med ved blot at vedtage forslaget? Hvis man trøster med, at det ikke får nogen særlig stor virkning, fordi det kun gælder 7 uger, ja, så kunne man omvendt drage den slutning, at når det kun er 7 uger, hvorfor i alverden så så megen halvløj for at få dette lovforslag vedtaget?

Jeg synes også, at ændringsforslagene fra ministeren om, at statsanstalten for livsforsikring også skal være omfattet af loven, tydeligt viser, hvor lidt forberedt, hvor dårligt forberedt dette lovforslag er. Det har ganske givet altid været ministerens og regeringens opfattelse, at også statsanstalten for livsforsikring skulle være sidestillet med de private forsikringsselskaber på dette område, men man har simpelt hen glemt det. Ud fra en lighedsbetragtning vil retsforbundet stemme for disse to af ministeren stillede ændringsforslag.

Med hensyn til lovforslagets endelige vedtagelse i løbet af ugen har jeg skrevet i betænkningen, at vi indstiller forslaget til forkastelse, at vi ikke kan medvirke til at frem-

me det. Men jeg vil dog stadig væk holde en dør åben. Jeg ventilerede den tanke i udvalget, at retsforbundet var forhandlingsvenligt, hvis man samtidig – det burde være en naturlig konsekvens af dette lovforslags vedtagelse – hævede udlånsloftet for det organiserede pengemarked.

Jeg skal derfor komme dels med en bøn, dels med en opfordring, dels med et tilbud til ministeren. Hvis ministeren vil give tilsagn om, at udlånsloftet bliver hævet, helst nu, men senest 1. januar 1980, så vil retsforbundet muligvis tage sin stilling op til nyvurdering. Hvis ikke man samtidig hæver udlånsloftet, så sender man bogstavelig talt låneansøgerne ud på det grå pengemarked, og det mener vi ikke vi kan tage ansvaret for.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal blot kommentere to punkter.

Det ene er spørgsmålet om det omfang, hvori dette lovforslag virker forbrugsbegrænsende. Det er rigtigt, at pensionskasser og forsikringsselskaber har opfyldt den aftale, som er truffet med Nationalbanken, og har begrænset deres direkte udlån til kun at omfatte nybygning, ombygning og tilbygning. Jeg tror ikke meget på historierne om, at mange mennesker har fået mange penge til meget andet igennem medlemslånene. Jeg tror ikke, det er dér, problemet er.

Nej, problemet er, at fordi medlemslånene har vist en faldende tendens som følge af denne aftale, så er der sket noget andet. Man har fra forsikringsselskaber og pensionskasser i stigende omfang ydet de såkaldte gælds-brevslån til ejendomsmæglere, vekselerere og bankierfirmaer. Disse gælds-brevslåns teknik har været den, at de er blevet udbetalt til de pågældende mellemmand i det omfang, der er blevet indlagt pantebrev som sikkerhed for disse gælds-brevslån. Låntagerne har lagt pantebrev ind som sikkerhed for gælds-brevslånene hos mellemmandene, der yder forbrugslånene, og så udbetales pengene fra pensionskasser og forsikringsselskaber. Det er dette, der er sat en bom for her.

Hvad er så meningen på længere sigt? Ja, på længere sigt er det meningen – og noget af det kan være et svar til hr. Svend Andersen og til fru Janne Normann – at vi allerede inden for den gældende realkreditlov lempet på lånelofterne. Vi må hæve lånelofterne,